

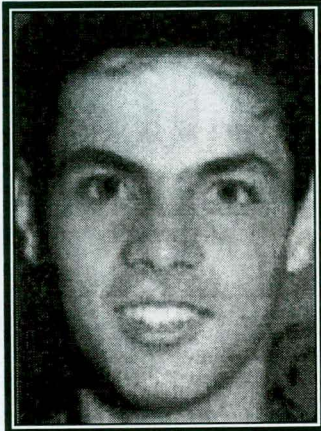

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון יהודה סלם ז"ל

בן רחל וויקטור

נולד בירושלים

בתאריך י"ט בתשרי תשל"ח, 1/10/1977

התגורר בבית שמש

התגייס במרץ 1996

שרת בחטיבת גולני

נפל בפעילות מבצעית בלבנון

בתאריך ב' בסיון תשנ"ט, 27/5/1998

נקבר בבית העלמין בבית שמש בחלקה הצבאית

חלקה צבאית: 1 שורה: 1 קבר: 22

הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ושני אחים

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן רחל וויקטור. נולד ביום י"ט בתשרי תשל"ח (1.10.1977) בבית-החולים "ביקור חולים" בירושלים. אח לנסים, אלירן, לבנה ומורן. יהודה, שכונה בחיבה אודי, גדל והתחנך בבית שמש, שם למד בבית-הספר היסודי הממלכתי-דתני "אליקים" ובתיכון המקיף הדתי "אמי"ת פירסט".

יהודה אהב מאוד ללמוד תורה והיה תלמיד מצטיין בלימודי התהילים של יום שבת. בית המשפחה היה גדוש בספרים שקיבל כפרס על שקדנותו בלימודים ומצוינותו בכולל.

יהודה היה שקט, ביישן וצנוע, אהב מאוד את אמו ואת כל בני משפחתו וחלק כבוד לכולם.

הוא היה גבוה מכולם בראש, וכולם נשאו אליו עיניהם. יהודה אהב מאוד לתרום ולתת לקהילה והתנדב למד"א.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

כשהתקרב מועד הגיוס לצה"ל, החלו חבריו לספר על הסיירות שאליהן יתגייסו, אך יהודה היה שקט ולא פצה את פיו. בשל צניעותו איש לא ידע לאן יתגייס, איש לא ידע שיהיה ללוחם, עד שחזר מהבסיס במדים ותגים של "גולני".

במרס 1996 התגייס יהודה לצה"ל והיה ללוחם בחטיבת "גולני". הוא לא סיפר לאימו שהוא משרת בלבנון כדי שלא תדאג, אך השירות סמוך לקו האש בער בעצמותיו.

ביום ג' בסיוון תשנ"ח (27.5.1998) נפל סמ"ר יהודה סלם בקרב בלבנון והוא בן עשרים- ואחת. הוא הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית-העלמין בבית שמש. הותיר אחריו הורים, שני אחים ושתי אחיות. שלושת האחים ישנו יחדיו באותו חדר, רקמו יחד חלומות וקיוו לעשות משהו משותף בעתיד. מוות לא היה בתוכניותיהם. כך איבדה המשפחה את, בן וחלומות רבים.

זיכרו של יהודה, שהיה אהוב מאוד במד"א בית שמש, מונצח מדי שנה בטקס זיכרון שנערך במד"א להנצחת הנופלים.

בבית-הספר התיכון שבו למד, נערך טקס חלוקת תעודות למתנדבי בית-הספר על שמו של יהודה, שכה אהב לתרום.

אחותו הצעירה, מורן, כותבת לו: "כשנתבשרנו בבשורה הקשה הייתי קטנה ועדיין לא הבנתי את משמעותה. ידעתי מהו מוות, ידעתי שלא תשוב עוד, אך לא ידעתי מהם געגוע וערגה למשהו המהווה חלק בלתי נפרד ממני - אחי. אני זוכרת את השיגרה המיוחדת שאפפה את הגעתך הביתה כל שבת שלישית. אני זוכרת שבכל פעם שאמא ידעה שאתה בדרך מהמוצב הצפוני הנמצא מרחק של חמש שעות נסיעה באוטובוס, המטבח היה רוחש ואמא עומדת במטבח מלאה אושר על שובך, ומשתדלת להכין עבורך את המטעמים שאהבת, מביטה כל רגע דרך חלון המטבח, בוחנת כל חייל, כל תזוזה.

"אני זוכרת אותך גבוה, שקט, לא מדבר הרבה על המראות והחוויות בשדה, מתגנב לאחור מטר נשיקות של אמא אל החדר להפיג את העייפות המצטברת ויותר מכל אני זוכרת שהתפנקתי עליך, חיבקתי אותך ואפילו הצקתי לך כמו שכל אחות קטנה אוהבת לעשות. צעיר וחייל זה מה שנשאר לי, אחותך הקטנה. צעיר לנצח, גם כשאזדקן, גם כשיהיו לי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ילדים ונכדים תישאר חייל, צעיר לנצח - זיכרונות. אחי היית ותמיד תישאר."

אחיו של יהודה כותבים לו: "אחינו היקר, עם הגיע הבשורה המרה סירבנו להאמין, תקופה ארוכה קיווינו לראותך יורד במדרגות חדר השינה, כל פעם שעבר אוטובוס היבטנו מחלון המטבח לראות אותך במדים מתקרב יותר ויותר למפתן הבית. כשעברנו ליד מד"א או כשאמבולנס חלף, אימצנו את עינינו למצוא את פניך מלווה מטופל, אך תמיד פנינו הושבו ריקם. ככל שהתאמצנו יותר והבנו שתקוות קטנות וצנועות אלה לא יתממשו ולמרות חסרונך ניאלץ להמשיך ללכת לעבודה, לאהוב ואף לשמוח. כחלק ממאמץ כביר זה הקרוי החיים הפכת מיהודה סלם של אבא ואמא ליהודה סלם של משפחת מד"א, המכבדת אותך ואת הנופלים האחרים בטקס מדי שנה. יהודה סלם של חיילי חטיבת "גולני", שבאים לבקר כל שנה. וכמובן, יהודה סלם, עוד שם נחמי צעיר ובלתי נשכח באנדרטה זו או אחרת. וכך, בכל יום שחולף הגעגועים רק גוברים, וביום אחד כשכולם סביב חושבים רק עליך, דמותך מתגבשת למול עינינו ואתה כאן עומד לצידנו, שולח חיוך מנחם ואוהב שעוזר לנו לקום בבוקר, ליהנות מהפריחה, מהשמים הכחולים ומיום העצמאות הבא-תמיד למחרת ובו אנו נפרדים, נפרדים עד החלום הבא עד ליום הזיכרון הבא. איתך תמיד."